

at det ikke vil tilveiebringe et Kvintins Forskjel i den ene eller den anden Retning i saa Henseende. — Svad Endringsforslaget til § 4 angaar, da skal jeg dertil kun gjøre to Bemærkninger, den ene ligeover for den ærede Ordfører, den anden lige over for den ærede sidste Læser, og paa en vis Maade gjælder det jo som Hovedbetragtning lige over for begge. Jeg skal først lige over for den ærede Ordfører bemærke, at det ikke engang er muligt og heller ikke af Udvalget selv forsøgt at oversføre de Regler for Sø- og Handelsrettsproceduren, som lade sig overføre paa den almindelige Procedure, derpaa. Det har Udvalget ikke forsøgt, og det tror jeg heller ikke, at der er nogen Grund til. Der er flere Regler med Hensyn til Sø- og Handelsrettsproceduren, som meget vel lode sig overføre paa den almindelige Procedure f. Ex den Regel, at det ved Dommen kan bestemmes, at Eksekution kan finde Sted enten med eller uden Sikkerhed uden Hensyn til, at Appel har fundet Sted. En saadan Regel vilde være meget simpel at oversføre; men min Hovedbetragtning er den, at der ikke er vundet Noget ved at oversføre saadan et Par enkelte underordnede Regler fra Sø- og Handelsretten til den almindelige Procedure, det er nemlig ikke noget Bøvelsagt eller i nogen Henseende Gjennemgribende her. Det er efter min Mening en meget underordnet og meget ubetydelig Regel i Sø- og Handelsrettsfager, som her i Endringsforslaget Nr. 5 søges overført. Den anden Bemærkning, jeg vilde gjøre med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 5, og som nærmest er rettet mod den sidste ærede Læser, er den, at jeg vil sige til ham: Jeg kunde forstaa det, dersom man overhovedet vilde have den procesuelle Regel indført, at Kontragsmaal ikke behøvedes, at altsaa Kontrakt og Kontrastævning kunde undlades — dersom man overhovedet vilde have den Forandring i vor Proceslovgivning indført; men haad jeg gjør gjælden, er kun det, at naar man ikke vil det, naar det iverigt skal have sit Forblivende ved den bestaaende Ret, synes jeg, at der er for liden og for ringe Grund til at foretage en Forandring i dette Forhold specielt for Bøvelsager; thi det vil jo efter Endringsforslaget under Nr. 5 kun blive i disse Sager, at den Regel kommer til at gjælde. Derimod gjælder efter min Mening den Hovedbetragtning, som jeg oftere er kommen tilbage til, og som jeg atter her maa fremhæve, at det forekommer mig, at man ikke skal gjøre Forandring i den gjælden Ret, uden at der er nogen virkelig vægtig Grund dertil; og naar jeg brugte det Udtryk at „komplicere Systemet“, mente jeg dermed naturligvis ikke, at man complicerede Fremgangsmaaden for Parterne og gjorde dem mere eller mindre Uleilighed, men jeg mente, at man complicerede Retssystemet, og det gjør man ved at indføre saadanne Smaandtagelser hist og her. Derfor er det min Hoved-

indbønding mod Endringsforslaget under Nr. 5 at jeg betragter denne Foranstaltning som havend for ringe Betydning til, at man derfor skal gjøre en Forandring i den bestaaende Ret og indføre en Singularitet i denne.

Ordføreren: Jeg ønsker kun at udtale, at Udvalget ganske har fulgt det Princip, som den ærede Minister udviklede, at blande saa saa Stridsførgemaal som muligt ind i dette Lovforslag, saa at det kunde gaa saa let og glat, som det paa nogen Maade var muligt. Vi have derfor ogsaa indskrænket os til at stille saadanne Forslag, om hvilke vi kunde haabe, at de ikke vilde møde videre Modstand, men som vi paa den anden Side dog betragtede som ønskelige netop af Hensyn til det Princip, jeg opstillede, at ligeliggjøre Bøvelsprocessen saa vidt, som det paa nogen Maade var muligt. Hovedsagelig af Hensyn dertil ere baade Endringsforslagene under Nr. 4 og Nr. 5 fremkomne. Ganske vist lægger Udvalget ikke afgjørende Vægt paa Forslaget Nr. 4, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at naar det hedder, at Forligsmægling kan i Bøvelsager ske paa begge Parters Begjæring, er det ikke ganske uden Betydning. Det er dermed sagt, at Bøvelskreditor ikke skal kunne opholdes af ethvert Paaflud til at forhale Forsølgningen, idet det udtrykkelig siges, at kun, naar han er enig deri, kan Forligsmægling prøves, og forsaavidt har Bestemmelsen formentlig ogsaa en vis reel Betydning. — Svad angaar Endringsforslag Nr. 5, tror jeg at kunne henholde mig til mine tidligere Bemærkninger. Den anden Regel, som den høitærede Justitsminister nævnte som en, der i og for sig ogsaa lod sig overføre paa Bøvelsprocessen, nemlig Reglen om Sø- og Handelsrettsdommes Erogibilitet uden Hensyn til, om Paaante har fundet Sted, er dog mere kompliceret, idet der der er Spørgsmaal om Eksekution mod Sikkerhedsstillelse, og der nok kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt der var Anledning til i nærværende Lovforslag at optage dette Princip. Derimod er den i Forslaget indeholdte Regel simpel og klar, der kan ikke være Tvivl om, at der ikke vil fremkomme nogenformelt Bøvelsagt ved at tage den, den vil kunne have sin praktiske Betydning, og naar den kan have det, og den tillige er en Gjennemførelse af det almindelige Princip, som Udvalget har fulgt, har det ment at burde medtage den i Bøvelsagt til sin Motivering. I Bøvelsagt dertil skal jeg paa Udvalgets Bøgne gjentagende anbefale de stillede Endringsforslag.

Jesøen: Jeg takker den høitærede Minister for Svaret med Hensyn til mit Spørgsmaal angaaende Endringsforslag Nr. 3 til § 2. Jeg skal derefter ganske afholde mig fra at gjøre noget Forsøg paa at give denne Bestemmelse et andet